

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved fremsættelsen af nærværende lovforslag har man dels villet opnå en noget friere adgang til ansættelse af hjælpepræster end hjemlet ved den nugældende lovs § 7 og dels villet opnå en noget forbedret økonomisk stilling for de midlertidige hjælpepræster i tilslutning til den midlertidige hjemmel, der allerede er opnået ved tekstanmærkning til § 19 II. A. i lov om tillægsbevilling for finansåret 1956-57. Endvidere har man fundet det ønskeligt, at bestemmelserne om lønudbetaling ved førsteudnævnelse af tjenestemænd i folkekirken ændres, således at de i det store og hele bliver i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i tjenestemandslovens § 32.

Endelig har man foreslået en ændring i reglerne om valg af læge medlemmer til provstiudvalgene.

ad § 1 nr. 1.

Ifølge den hidtidige bestemmelse i § 7 i lov om folkekirkens lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg, har beskikkelsen af midlertidige hjælpepræster været begrænset til tilfælde, hvor man til hjælp ved betjeningen af et fast embede, f. eks. på grund af arbejdets omfang eller sygdomstilfælde, fandt særlig hjælp fornøden. Det er imidlertid fundet ønskeligt, om man på dette område kunne stilles noget mere frit, idet det ikke sjældent ville være formålstjenligt at anvende en midlertidig hjælpepræst i et kirkeligt arbejde, som ikke er knyttet til et bestemt embede eller en enkelt menighed, og eventuelt således at hjælpepræsten kunne forflyttes efter behov inden for vedkommende stift, hvor hans funktion findes ønskelig.

Med hensyn til den foreslåede aflønning bemærkes, at et stort antal af hjælpepræsterne er gift, og at ikke få bliver i stillingen som hjælpepræst adskillige år. Det hidtidige grundbeløb på 2 700 kr. årligt, hvortil der vel er knyttet reguleringstillæg m. v., men ikke det almindelige pensionsgivende tillæg, er under disse omstændigheder meget kne-

bent. Der er dog kun foreslået en beskeden forhøjelse for ikke at foregribe forhandlingerne i lønningskommissionen. Forhøjelsen er i overensstemmelse med den ovenfor nævnte tekstanmærkning i tillægsbevillingsloven for 1956-57.

ad § 1 nr. 2.

Almindeligvis er det rimeligt, at vedkommende præst af sin godtgørelse udreder udgiften til befordring af den for ham beskikkede hjælpepræst; men ved den foreslåede nyordning vil der forekomme tilfælde, hvor denne praksis ikke lader sig anvende, hvorfor det er foreslået, at der skal kunne ydes selvstændig befordringsgodtgørelse til hjælpepræster, der ikke ved deres beskikkelse er knyttet til et bestemt embede.

ad § 1 nr. 4.

Der har gentagne gange over for ministeriet været fremsat besværgelse over, at der ikke lovnæs tilstrækkelig tid til forberedelse af valget af de læge medlemmer af provstiudvalgene, idet det er fastsat, at valg skal finde sted umiddelbart efter nyvalg til menighedsrådene. Denne ulempe foreslås afhjulpet derved, at der indrømmes et tidsrum af indtil 3 måneder til de fornødne forberedelser.

ad § 1 nr. 5.

Der henvises til det foran i indledningen anførte.

ad § 1 nr. 6.

Der har ikke tidligere været hjemmel til at yde flyttegodtgørelse, såfremt en midlertidig hjælpepræst forflyttes til en anden lignende stilling. En sådan hjemmel vil være fornøden, dersom der skal være mulighed for at benytte de hjælpepræster, der ikke knyttes til et fast embede, til hjælp, hvor deres virksomhed til enhver tid anses for mest påkrævet.